

Entre l'«All i aigua» hi ha un espai Di Aphan

Estrenem en primícia el 'visualizer' del nou senzill del duet

Di Aphan | Andrea Gianella

Di Aphan és un espai artístic que, tal com indica el seu nom, deixa un gran espai per introduir-hi elements de tota mena. El duet que conformen la preixanenca Nerea Montmany i el barceloní Èric Segura mescla un còctel únic de dub, reggae, electrònica i moltes dosis de surrealisme, com demostrarà aquest dissabte a la sala Apolo de Barcelona. Abans, però, us oferim en primícia el vídeo musical il·lustrat d'"All i aigua", un senzill inèdit que el grup havia mantingut en secret des de l'any passat.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Z6g6Fw-qZPw>

"All i aigua" és una crítica clara, concisa i diàfana a la supèrbia. A través d'una lenta i misteriosa base instrumental i uns sintetitzadors eteris, **Di Aphan** es rebel·la en contra de la capacitat que l'ésser humà té de comentar, criticar i jutjar les altres persones. "Parla de la imposició aliena d'aquells que es consideren amb la capacitat de comentar el que ha de fer, o no fer, l'altre", explica el duet. "Posa l'ull a allò que a vegades ens mou a voler les coses permanents, a viure com si fóssim permanents, infinites, eternes, en recerca d'aquest suposat plaer, benestar." Així ho evidencia la formació a través d'una antítesi dramàtica, prestada del llibre homònim de Charles Bukowski: "M'ofega el foc i em crema l'aigua" (*Burning in water, drowning in flame*). La referència a l'autor nord-americà se suma a diversos versos que "All i aigua" pren del dramaturg i director argentí Pablo Messiez.

Per arrodonir la peça, **Di Aphan** ha comptat amb la coproducció musical de Quim Simó ?**King Siva**' i

Otger Ibars (productors d'**Adala**), i amb un *visualizer* surrealista. L'obra audiovisual ha estat a càrrec del mateix productor i baixista del duet, Èric Segura, que n'ha fet les il·lustracions, i de Dídac Àvila, que les ha animat.